

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/56/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6922010083
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6922010083.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD. a JUDr. Štefana Juhása, v trestnej veci obžalovaného E. J., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Trestného zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 21. júna 2023 v Banskej Bystrici odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 11T/16/2022 zo dňa 27. marca 2023, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného E. J. zamieta.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 11T/16/2022 zo dňa 27. 03. 2023 bol obžalovaný E. J. uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Trestného zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 12. 09. 2021 v čase okolo 15.00 h za tabuľou označenia obce K. J. v smere na mesto V., naložil spolu s už odsúdeným S. M., nar. XX. XX. XXXX voľne položené súčasti zvodidiel na pravej strane cesty X/XX, a to 14 ks železných stĺpikov a 8 ks železných valcov, čím týmto svojim konaním spôsobil pre poškodeného Slovenskú správu ciest, Investičná výstavba a správa ciest, so sídlom R. XX, L. L., IČO: 00 003 328, škodu vo výške 41,60 eur,

pričom uvedeného konania sa dopustil aj napriek tomu, že dňa 16. 05. 2021 mu bola za spáchanie priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, v znení neskorších predpisov, v blokovom konaní policajtom Obvodného oddelenia Policajného zboru v Hnúšti uložená pokuta blokom na pokutu nezaplatenú na mieste č. A2200256991 vo výške 30 eur, ako aj napriek tomu, že trestným rozkazom samosudcu Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 27. 03. 2020, sp. zn. 2T/18/2020, právoplatným dňa 10. 06. 2020, bol odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Za to bol obžalovaný odsúdený podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov. Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný, a to proti výroku o treste, ktoré písomne odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne v podstate tým, že si je vedomý toho, že trest mu bol uložený na dolnej hranici trestnej sadzby, napriek tomu nepodmienečný trest odňatia slobody považuje v jeho prípade za prehnanú tvrdosť zákona. Poukázal na svoje priznanie k trestnému činu už v prípravnom konaní, ako aj na vyhlásenie o vine na hlavnom pojednávaní, preto mu mohol súd uložiť trest odňatia slobody aj pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona, a

to aj s poukazom na stupeň spoločenskej nebezpečnosti jeho konania a výšku spôsobenej škody 41,60 Eur. Na jeho nápravu a prevýchovu by preto postačoval aj trest kratšieho trvania. Na základe uvedeného preto navrhol, aby krajský súd podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol tak, že mu uloží miernejší trest.

Krajský súd vykonal verejné zasadnutie dňa 21. 06. 2023 v zmysle § 293 ods. 5 Trestného poriadku v neprítomnosti obžalovaného, pretože upovedomenie o verejnom zasadnutí mu bolo doručené riadne a včas, písomne ospravedlnil svoju neúčast' na verejnom zasadnutí a požiadal, aby sa verejné zasadnutie konalo v jeho neprítomnosti.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný, a preto navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť, pretože trest bol uložený v súlade so všetkými zásadami pre ukladanie trestov a navyše je uložený na samej dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Obhajkyňa obžalovaného na verejnom zasadnutí poukázala na písomné odôvodnenie odvolania a uviedla, že podľa jej názoru nepodmienečný trest je vzhľadom na výšku spôsobenej škody, ako aj vyhlásenie obžalovaného o vine neprímerane prísny, preto navrhla, aby súd uložil obžalovanému podmienečný trest odňatia slobody, prípadne trest alternatívny.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací predtým, ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote ustanovenej § 309 ods. 1 Trestného poriadku, odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Trestného poriadku.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1. V tejto súvislosti odvolací súd zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Krajský súd na úvod konštatuje, že prvostupňový súd v rámci hlavného pojednávania vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre svoje rozhodnutie. V súlade s § 168 ods. 1 Trestného poriadku v odôvodnení rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali. Z odôvodnenia je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Odôvodnenie rozhodnutia je teda zrozumiteľné, logické a presvedčivé, pričom sa v ňom prvostupňový súd vysporiadal so všetkými podstatnými okolnosťami vo vzťahu k jednotlivým výrokom rozsudku.

Krajský súd zároveň konštatuje, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní spravil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, ktoré je v zmysle zákona neodvolateľné a nenapadnuteľné odvolaním, preto krajský súd v zmysle zákona, ako aj samotného odvolania, preskúmal len výrok o treste.

Vo vzťahu k uloženému trestu krajský súd konštatuje, že okresný súd prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34, § 36, § 37, § 38 Trestného zákona, na ktoré je povinný prihliadnuť, a to na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy, ako aj generálnu a individuálnu prevenciu. Okresný súd dostatočným spôsobom v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, prečo obžalovanému musel ukladať nepodmienečný trest odňatia slobody, keďže trestný čin spáchal v čase plynutia skúšobnej doby podmienečného odsúdenia, a prečo obžalovanému ukladal trest na samej dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Krajský súd sa s uvedeným odôvodnením v plnom rozsahu stotožnil, preto naň v podrobnostiach odkazuje.

K námietkam obžalovaného uvedeným v podanom odvolaní vo vzťahu k výške uloženého trestu krajský súd považuje za nevyhnutné uviesť, že v rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Okrem ďalších skutočností, na ktoré je súd povinný pri ukladaní trestu prihliadnuť, patrí aj osoba páchatela, pomery páchatela (majetkové, rodinné, osobné), či možnosť jeho nápravy. Primeranosť a individualizácia trestu tak núti súd prihliadať na všetky okolnosti konkrétneho prípadu, a teda bráni mechanickému postupu pri rozhodovaní o treste. V zmysle § 34 ods. 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že obžalovaný sa dopustil špeciálnej recidívy, naviac v čase plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, a ani táto skutočnosť ho od páchania ďalšej trestnej činnosti neodradila. Alternatívne tresty majú a priori slúžiť na postihovanie menej závažnej trestnej činnosti, resp. u prvotrestaných páchatelov, a nie v prípade ukladania trestu recidivistom. Okresný súd pritom dostatočným spôsobom prihliadol aj na osobu obžalovaného, okolnosti prípadu a výšku spôsobnej škody, a aj preto uložil obžalovanému trest odňatia slobody na samej dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Aj krajský súd potom takto uložený trest považuje za postačujúci a primeraný, a ktorý spĺňa atribúty generálnej aj individuálnej prevencie, dostatočne zabezpečí ochranu spoločnosti, ako aj prevýchovu obžalovaného, a zároveň postihuje len obžalovaného, a zabráni mu v ďalšom páchaní trestnej činnosti.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností preto krajský súd v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol odvolanie obžalovaného E. J. ako nedôvodné.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.